

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Tršťan

Hravá škola hádání

 GRADA®

Zuzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trstřan

Hravá škola hádání

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Mgr. Zuzana Pospíšilová

Hravá škola hádání

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5643. publikaci

Ilustrace Drahomír Tršňan
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 64
Vydání 1., 2014

Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2014
Cover Illustration © Drahomír Tršňan

ISBN 978-80-247-4260-1

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

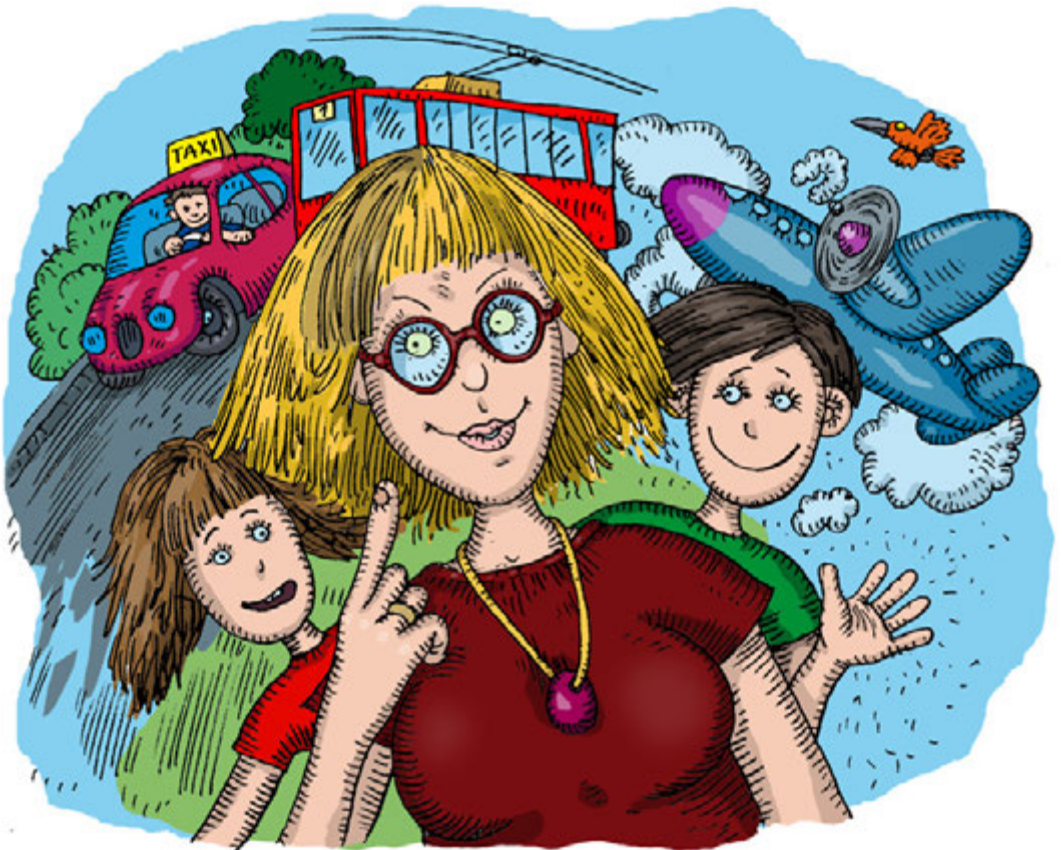
ISBN 978-80-247-9429-7 (ve formátu PDF)

Obsah

Předmluva	7
Čím jsi přijela?	9
Hádanky – dopravní prostředky	13
Čím byste chtěli být?	16
Hádanky – povolání	23
Copak je to za dobroty?	26
Hádanky – v kuchyni	32
Jde se do ZOO	35
Hádanky – zvířata	42
Na procházce	45
Hádanky z přírody	50
Čas odjezdu	53
Dopis od tety	59

Předmluva

Všechny děti jistě milují hádanky. Hodně dětí má rádo svou tetu. Adam s Luckou ale mají to štěstí, že jejich teta Cecilka umí vymýšlet báječné hádanky. Když k nim přijede na pár dní na návštěvu, nemohou se hádanek nabažit a tetu nutí vymýšlet další a další. Jestli máte chuť, můžete se pustit do hádání společně s Adamem a Luckou.

Čím jsi přijela?

„Zítra přijede teta Cecilka, tak si běžte udělat pořádek v pokojíčku, ať se nelekne!“ řekla dětem maminka a sama se pustila do velkého úklidu.

„A na jak dlouho se u nás zdrží?“ zajímala se Lucka. Byla zvyklá, že teta vždycky zůstala déle, protože bydlela daleko. Dokonce v jiné zemi. Narodila se sice v Česku, ale provdala se do Anglie, takže umí dobře anglicky.

„Zůstane u nás pár dní,“ odpověděla maminka a honem spěchala pro prachovku.

Adam s Luckou se vytratili do svého pokojíčku a zahájili úklid. Při něm nahlas přemýšleli, co všechno budou s tetou podnikat. Teta Cecilka je totiž ze všech tet nejskvělejší. S ní se člověk nikdy nenudí.

„Třeba zase půjdeme do zoo a pak budeme vymýšlet nová zvířata,“ zavzpomínal Adam.

„Křížence!“ doplnila Lucka. „Pamatuješ na krávkrysoprasopsa?“

„Jak by ne,“ rozesmál se Adam.

„Nebo ji vezmeme do domu strašidel,“ navrhla Lucka. „Vzpomínáš, jak se minule bála?“

„Jo, to bude bžunda,“ radoval se Adam.

Vtom vešla do dveří maminka a připomněla: „Jestli se budete takhle vybavovat, tak nebude uklizeno nikdy!“

„Neboj, mami,“ uklidnila maminku Lucka a na důkaz urovnala knížky na policiče.

Když bylo konečně uklizeno, všichni si oddechli. Rodiče pak u večere probírali podrobnosti tetina příjezdu.

Druhého dne se Lucka s Adamem nemohli dočkat, až skončí vyučování. Cestou ze školy spěchali víc než obvykle. Doslova běželi.

Teta už seděla v obýváku. Když uviděla Lucku a Adama, hned se s nimi vřele vítala.

„Vy jste zase vyrostli!“ řekla s úsměvem.

Lucka ani Adam na to nic neřekli. Jim to tak nepřipadalo, ale teta je neviděla skoro rok, takže určitě měli o pár centimetrů víc.

„Jakou jsi měla cestu?“ zeptala se Lucka zdvořile.

„Dlouhou, ale příjemnou,“ odpověděla teta. Musela jsem cestovat hned několika dopravními prostředky.

„Jakými?“ zajímal se Adam.

Teta se usmála a sama pro sebe si je začala v duchu vypočítávat. Pak se na děti podívala a řekla: „Víte co? Můžete hádat. První prostředek byl takovýto:

*Od zastávky do zastávky
vozí lidi bez přestávky.
Autu trochu podobá se,
ale mnohem větší zdá se.“*

„To je jasné, je to autobus!“ věděl hned Adam.

„Teda teto, ta hádanka byla parádní!“ pochválila tetu Lucka.

„Počkej, to ještě není všechno,“ řekla s úsměvem teta. „Pak bylo na řadě tohle:

*Od nádraží k nádraží
cestující převáží.
Po kolejích vždycky jede,
jinak to snad nedovede. “*

„Vlak!“ vyhrkla rychle Lucka, aby ji bratr nepředběhl.
„Přesně tak,“ přikývla teta. „A po něm byl na řadě další dopravní prostředek.“
„Jaký?“ zeptal se netrpělivě Adam. Teta vyrukovala s další hádankou:

*„V tomto velkém stroji letí
dospělí i malé děti.
Připomíná trochu ptáky –
taky létá mezi mraky. “*

„Letadlo!“ vykřikli oba sourozenci téměř současně.
„Správně,“ pochválila oba teta.
„A pak?“ naléhal Adam. Nemohl se dočkat další hádanky.
Byl si jistý, že dopravní prostředky hravě pozná.

*„V podzemí je dráha taky,
a v ní jezdí rychlovlaky.
Jízda trvá chvilinku,
musíš však mít jízdenku. “*

„Metro!“ odpověděla Lucka a Adam mávl rukou. „To ví přece každý.“

„No a poslední na řadě byl tenhle dopravní prostředek:

*Jedno auto s řidičem
k odvezení slouží všem.
Zaveze tě, kam chceš honem,
přivoláš ho telefonem. “*

Adam i Lucka se teď museli na chvíli zamyslet, ale nakonec jim to bylo přece jen jasné. „Taxi!“

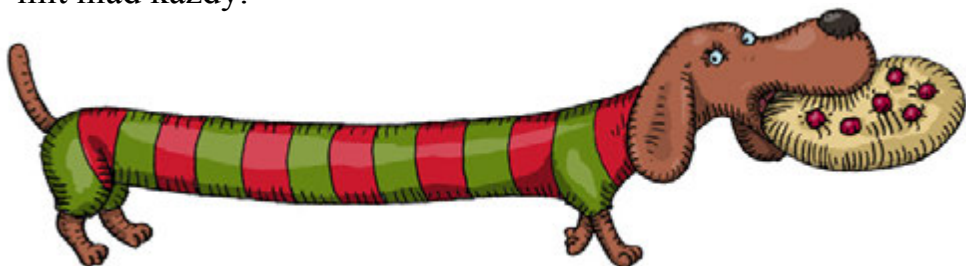
Teta se usmála. „A díky těmto dopravním prostředkům jsem teď tady u vás.“

„To je moc dobře,“ řekla Lucka a sedla si k tetě blíž, aby se mohla přitulit. „Ty jsi totiž ta nejlepší teta na světě.“

Teta se usmála a pohladila Lucku po vlasech. „A ty jsi zase ta nejlepší neteř.“ Pak se obrátila k Adamovi a dodala: „A ty jsi nejlepší synovec!“

Do debaty jim vstoupila maminka, která na tácu nesla nakrájenou bublaninu. „Pojďte si dát kousek buchty. Teta Cecilka už má po tak dlouhé cestě jistě hlad.“

Teta se usmála a lehce přikývla. Na maminčiny buchty musí mít hlad každý.

Hádky – dopravní prostředky

*Jak se může cyklista
dostat z místa do místa?
Jistý stroj vždy musí mít,
ať se může přepravit.*

(KOLO)

*Kolo trochu připomíná,
má však motor a je jiná.
Nemá žádná šlapátka,
jen pro nohy stupátka.*

(MOTORKA)

*Jezdí jak vlak po koleji,
ale trochu pomaleji.
Křížem krážem městem jede,
cinká – troubit nedovede.*

(TRAMVAJ)

*Tryskem nebo jindy líně
pluje hezky na hladině.
Na moři ji řídí pán –
říká se mu kapitán.*

(LOD)

*Mívá kola, velkou lžici,
nevozí však cestující.
Na stavbě má těžkou práci –
hloubí jámy, hlinu vrací...*

(BAGR)

*Náklad velký nebo těžký
nemůžeme nosit pěšky.
Proto velká auta máme,
do kterých ten náklad dáme.*

(NÁKLADÁK)

*Myslím, že ho velmi těší,
že je ze všech nejrychlejší.
Když z letiště odstartuje,
vznáší se a poletuje.
Motor, ten ho popohání,
ať se chystá na přistání.*

(LETADLO)

+

*Při závodech na okruhu
rychlá jízda jde jí k duhu.
Do zatáčky rychle vjede,
pomalá být nedovede!*

(FORMULE)

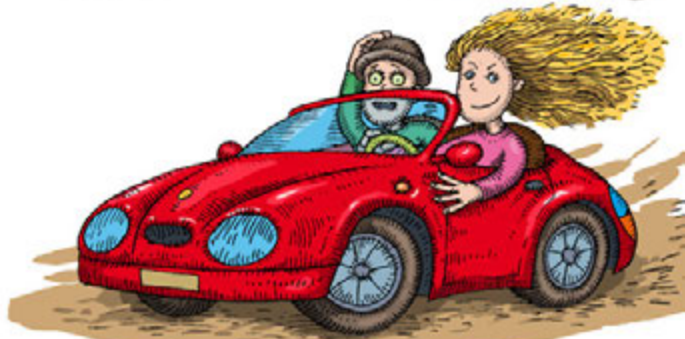
*Na nádražích zastavuje,
lidi někam přepravuje.
Kam ho jeho kolej vede,
tam poslušně vždycky jede.*

(VLAK)

*Po silnici rychle spěchá,
řidičem se řídit nechá.
Volant má a kola čtyři,
do garáže na noc míří.*

(AUTO)

*Tyhle krásné velké vozy
lidi stále někam vozí.
Uvnitř je dost sedadel,
kdyby někdo sedět chtěl.
Motor drnčí a je v klusu
jako v každém _____.*

(AUTBUS)

Čím byste chtěli být?

Když si pochutnali na skvělé bublanině, řekla teta mamince:

„Víš, čím jsi měla být?“

„Nevím,“ odpověděla se smíchem maminka.

„Ty myslíš, jaké by měla mít povolání?“ zeptala se Lucka.

Teta přikývla. „Tak schválně hádejte:

*Umí upéct dortíčky,
špičky, sladké košíčky.
Jestli chcete sladkosti,
víte, kdo vás pohostí?“*

„Cukrářka!“ vykřikli Adam s Luckou téměř současně.

Adama najednou napadlo, že ani neví, jaké je tetino povolání, a tak se jí zeptal: „A co vlastně děláš ty, když jsi v Anglii a zrovna nevymýšlíš hádanky?“

Všichni se rozesmáli. Teta Adamovi odpověděla opět hádankou:

*„Vždycky zkouším u tabule,
co kdo umí od minule.“*

*Ve všední dny učím žáčky
správně napsat čárky, háčky. “*

„Učitelka? Ty jsi paní učitelka?“ zeptal se nejistě Adam.

„Přesně tak,“ odpověděla teta. „A čím bys chtěl být ty?“ zeptala se Adama a pak hned dodala: „Pošeptej mi to do ucha a ostatní necháme hádat, co říkáš?“

„Jo, to bude prima zábava,“ zaradoval se Adam. Pak přišel ke křeslu, na kterém teta seděla, a něco jí pošeptal do ucha. Teta se usmála, na chvíli se zamyslela a pak řekla nahlas:

*„V nebi létá s letadlem –
to je jistě jasné všem.
Občas čeká na letišti
na svou cestu vzduchem příští. “*

„Pilot! To je jasnačka!“ vykřikla okamžitě Lucka.

„A teď ty,“ pobídla teta Lucku. Lucka ještě neměla pořádně jasno, čím by chtěla být, a tak jí rozmýšlení zabralo chvíli času. Pak ale přece jen tetě něco pošeptala.

*„S barvami a se štětcem
pracuje snad každý den.
Nejkrásnější barvy shání.
K čemu? Přece k malování. “*

„Malíř?“ zeptal se nechápavě Adam. „Ty bys chtěla být malíř? Vždyť to je práce spíš pro chlapy.“

„Proč myslíš?“ divila se Lucka.

„Už tě vidím, jak chodíš po štaflích a maluješ stropy.“

Lucka vybuchla smíchy. „Ty jsi truhlík, brácho! Já chci být malířka, která maluje obrazy do galerií a na výstavy, rozumíš?“

Teprve teď to Adamovi došlo. Svěsil ramena a řekl: „Už mlčím. Jako bych nic neřekl.“

„A čím bys chtěla být ty, kdybys nebyla učitelkou?“ zeptala se tety Lucka.

Teta měla hned jasno. Musela se však na okamžik zamyslet, aby vytvořila hádanku.

*„Když má látku, jehlu, nit,
může ihned začít šít.
Kdo chce novou halenku,
ať zavolá _____!“*

„Švadlenku!“ vykřikli oba sourozenci najednou.

„Teda Cilko, já zírám!“ vložila se do debaty maminka.

„Proč?“ nechápala teta. „Mě šití vždycky bavilo!“

„To nemyslím,“ mávla rukou maminka. „Já se divím těm tvým hádankám. Jak to děláš?“

„Abych pravdu řekla, tak já vlastně ani nevím,“ usmála se teta. „Prostě se zamyslím a hned mi to samo naskočí.“

„Já bych se mohla zamýšlet, jak chci, ale stejně mi to nenaskočí,“ kroutila hlavou maminka.

„Tak teď prozrad', čím jsi chtěla být ty!“ nabádala maminku teta Cecilka. Děti byly taky zvědavé.

„Já jsem měla dva sny a ani jeden se mi nesplnil,“ řekla maminka a pak je oba tetě pošeptala.

Teta opět bleskově vymyslela další hádanky.

*„Prohlédne vás nejdřív tiše,
potom léky předepíše.
Vždycky umí poradit,
jak se rychle uzdravit.“*

„Lékařka,“ vyhrkla ze sebe Lucka.

„Doktor,“ vykřikl Adam hned vzápětí.
Maminka spokojeně přikývla a teta se pustila do další há-
danky:

*„Zahrádka se na ni směje,
když tam sází, kope, pleje.
Od rána až do večera
na záhonech něco dělá.“*

„Pěstitel?“ zeptal se Adam.
„Zahradnice?“ chtěla vědět Lucka.

